

digde aanspraken altijd ten bate van den Einsatz hebben gedaan, wat wij konden. komen de aanhangige zes duizend gevallen nu ten spoedigste in orde, waarbij de opmerkelijkste dingen blijken.

Nu krijgt men ook pas een juist inzicht in de eigenlijke oorzaken van den slechten toestand met betrekking tot de inlandsche ziekengeldverzekering, waarvoor men zich zoo gaarne verontschuldigde met een beroep op „den algemeenen slechten gezondheidstoestand”. Wanneer in Nederland ongeveer 8 tot 10 pCt. van de 1½ miljoen ingevolge de Ziektewet verplicht verzekerden als ongeschikt tot arbeid worden beschouwd, dus ongeveer 120000 tot 150000 personen, dan onttrekken de Nederlandsche artsen geregeld de helft daarvan ten onrechte aan het productieproces. Voor de hand ligt het trekken van conclusies hieruit, als een wijziging van bepaalde onderdeelen der Nederlandsche ziekengeldverzekering wordt overwogen. Op dit oogenblik betreft het alleen de vraag, of hiermede voor den oorlog gewichtige belangen kunnen worden gediend. Nadat wij de 6000 aanhangige gevallen van ziekmelding met meer dan 1500 uitspraken van controleerend geneeskundigen van de nieuwe soort hebben behandeld, kunnen wij verklaren, dat een zoo goed als zekere waarborg is geschapen voor een onverwijld, gunstige beïnvloeding van het ziektecijfer. Misschien zal dit cijfer tot op het gemiddelde, normale, Deutsche cijfer dalen, wanneer aan invloeden van anderen aard een einde wordt gemaakt en de technische afwikkeling van ziektegevallen onder Deutsche leiding komt.

Juni 1945

A. J. LUIKINGA

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen

EUVERNIL

Euvernil is een goed oplosbaar, neutraal-reageerend kaliumzout van sulfanilylcarbamide. De stof lijkt, wat haar pharmacologische eigenschappen betreft (resorptie, distributie, excretie), evenals ureum zelf, precies op het gewone sulfanilamide („prontosil album”). Ook wat de acetylatie betreft is er niets bijzonders. De toxiciteit lijkt evenzoo van dezelfde orde te zijn als die van sulfanilamide zelf. Mocht dit middel dus een aanwinst zijn, dan ligt dat niet aan de pharmacologische eigenschappen, doch alleen aan de werking op de bacterie zelf. Het moet dan in vitro beter op de bacteriën werken dan sulfanilamide en sulfathiazol.

Het artikel van K. WALDECK (dit *Tijdschrift* blz. 154, 1945) was voor mij aanleiding het te onderzoeken. Het bleek daarbij, dat deze stof niet sterker, eerder iets zwakker dan sulfanilamide en veel zwakker dan sulfathiazol werkt. De beteekenis van WALDECK's artikel ligt dus niet in het aanbevelen van een nieuw sulfonamide, dat mijns inziens gelijkwaardig is aan gewoon sulfanilamide, doch *uitsluitend in het gebruiken van veel hogere doseeringen in sommige slecht reagerende gevallen van pyurie*. In één geval werd zelfs 2 × 14 g per dag intraveneus gegeven.

Groningen, September 1945

P. LOPES CARDOZO

BERICHTEN

PERSONALIA

IN MEMORIAM PIETER EWOUT VAN LUGTENBURG, geboren 19 Juli 1912 te Nieuwenhoorn. — Het bericht van het overlijden van PIETER VAN LUGTENBURG kwam onverwachts.

In den herfst van 1939, tijdens de mobilisatie in zijn vaderland teruggekeerd van een groote reis, kwam hij op het Bureau van den Hoofdinspecteur in den Haag eens uitkijken naar werk, juist toen ik met dr. BANNING in gesprek was, die mij een goeden assistent had beloofd. Deze kwam in den persoon van VAN LUGTENBURG.

Hij beloofde terstond te zullen aanpakken en ik van mijn kant beloofde hem snel in te werken. Met wonderbaarlijke snelheid was hij over de beginmoeilijkheden heen. Er was volop werk en hij pakte alles aan. Hij verbaasde mij zoowel door zijn werkkracht als door zijn groote zelfstandigheid; hij kwam met zijn moeilijkheden zelf klaar.